(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 5. (161) Неділя 12. січня 1941. Ціна 30 сот.

КРА... СЬКІ ВІСТІ

s Reich
RSDGRF 1.
enburgisches

Щоде... кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Verwaltung: Reichsstrasse 34.
Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Летунські атаки на Анґлію

БЕРЛІН. Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

Летунство переводило у вчорашньому дні збройну розвідку аж до Північної Шотляндії. В ночі на 10. січня сильні ескадри німецьких боєвих літаків успішно заатакували бомбами численні та з военного погляду важливі обекти в Середній і Південній Анґлії, особливо в Менчестері, Лондоні й Ліверпулі.

Ворожі атаки звертались впродовж минулої ночі головно на різні місцевості у Західній Німеччині. Крім кількох мешкальних домів, вони ушкодили також манастир Бетлеем б. Кельн та знищили дім Католицького Союзу у Діссельдорфі. Військових обектів і таких, що мали б господарсько-военне значіння, не поцілили. Втрати у цивільних особах, що перебували майже виключно поза протилетунськими схоронищами, рахували 20 вбитих і кількох ранених. Один ворожий літак зістрілили наші нічні ловецькі літаки, другий — протилетунська артилерія.

Бої на всіх фронтах

Рим, 10. І. — Головне Командування Італійської армії подає:

На грецькому фронті місцеві бої на кількох відтинках XI. армії. На інших фронтах артилерійська діяльність. Італійське летунство бомбардувало та обстрілювало скорострільним вогнем війська та вантажники по дорозі Італійці успішно поцілили батерію протилетунської оборони, що охоронювала важну ворожу морську базу.

Одиниці італійської фльоти успішно обстрілювали ворожі прибережні становища.

Ескадри бомбовиків заатакували у західній частині Середземного Моря сильну ворожу морську формацію. Без огляду на нагальну оборону протилетунської артилерії та ловецьких літаків, італійці поцілили один лінійний корабель. Італійці зістрілили один ворожий ловецький літак. Два італійські літаки не вернулися. Італійські летунські ескадри успішно заатакували бомбами та скорострільним вогнем базу морської фльоти і летунства на Мальті та поцілили на землі 5 ворожих літаків, два пароплави й протилетунську батерію. Ворог зістрілив один італійський ловецький літак.

Італійці зістрілили два ворожі літаки, коли вони намагалися налетіти італійську територію. У Киренаїці діяльність артилерії у районі Тобрука, що знищила ворожі змоторизовані одиниці. Італійські літаки бомбардували пристань Солюм. Ударний і ловецький відділ вистежив та заатакував біля 100 ворожих змоторизованих одиниць, що прямували на Акрому на південний захід від Тобрука.

У Східній Африці італійські літаки обстрілювали скоростр... вогнем шатрові табори та панцирні вози у районі Кассаля та Шубеїб. Ворожі спроби вдертися при допомозі змоторизованих сил на північний захід від Кассаля — відбиті. При тій нагоді ворог потерпів чималі втрати. Один ворожий літак скинув запальні бомби на Мессину. Пожежі, що їх спричинили ворожі бомби, негайно погашені. Не було ніяких жертв у людях.

Один з італійських підводних човнів під проводом капітана Манліо Петронія затопив торпедами грецький пароплав „Анастазія", містоти 2.883 т. Було це на Атлянтійському Океані. Інший підводний човен під проводом капітана Сальваторе Тодара затопив на Атлянтику після завзятої боротьби анґлійський озброєний пароплав „Шекспір", містоти 5.000 т. Підводний човен, що діє на Середземному Морі під проводом капітана Паоля Ваґліясія, сторпедував два пароплави, що плили під сильною морською сторожею. Покищо їх містота ще неустійнена. Італійські торпедолітаки затопили два ворожі підводні човни. Один з них це колишній французький підводний човен „Нарваль".

Німеччина має більші вигляди перемоги

Голос американського економіста

Ню-Йорк, 10. І. — Повідомляють, що відомий американський економіст та письменник Ірвинґ Фішер прийняв представника пресової аґенції „Есошіейтид Прес". У розмові з ним Фішер сказав, що коли брати Анґлію й Німеччину, то Німеччина має більші вигляди перемоги. Фішер мав навіть сказати, що він радо предсказав би перемогу Анґлії, але це не відповідало би його особистим переконанням. Німеччина розпоряджає всякими засобами допомоги зі всіх країн, що їх вона завоювала або зайняла. В порівнанні з Анґлією Німеччина в куди кориснішому положенні. Анґлія мусить привозити матеріяли та сирівці зі своїх кольоній та Злучених Держав.

Перестерігає Америку

Шікаґо. — Кол. ґубернатор стейту Віксонсін Филип Ляфолет, син великого противника президента Вільсона, коли йшло про вступ Америки до світової війни, — звернувся тепер за посередництвом радія з пересторогою до громадянства Злучених Держав, виступаючи одночасно проти інтервенційної політики Франкліна Рузвелта.

—o—

Нова форма внутрішньої української організації

З упадком Польщі треба було творити українське життя на землях Ґ. Ґ. від самих основ. Масовий наплив інтеліґенції уможливив, що в досить скорому часі з хаосу родилася організація. Її первісні форми були скромні, а завдання однобічні. Ішло в першу чергу про те, щоб уможливити численним немісцевим хочби примітивне соціяльне буття, тобто дати їм якесь пристановище. Самочинно і спонтанно росли власні допомогові організації — у формі Комітетів, Національних Рад і т. п. Ця фаза — завдяки саможертвенній праці багатьох одиниць — дала доволі скоро належні успіхи. Люди сяк-так уладилися й можна було розпочати вже трохи пляновіше суспільно - організаційне будівництво. Німецька влада пішла на руку й дозволила охопити українську самодопомогову акцію на терені Ґ. Ґ. в зорґанізовану сітку, з централею нагорі. Постав Український Центральний Комітет у Кракові.

Завдяки його заходам поладнано цілу низку наших суспільних справ. Врешті тепер, поглибивши свою працю, цей наш верховний осередок на терені Ґ. Ґ. постановив зайнятися — такби мовити — опікою нашого **фахового життя**. Оце й ґенеза станово-фахових Секцій при УЦК, що з одного боку мають допомогти йому в здійсненні його статутових завдань безпосередньо, з другого боку посередньо — плеканням і підвищенням фахового рівня. Щоб ці організації якслід розвинулися, треба щоби загал громадянства, зокрема приналежні до поодиноких станів і фахів громадяни, підходили до справи з живим її зрозумінням і таким же змістом.

Повстали вже Секції правників, учителів, інжинірів, повстають інші. Декотрі Секції перевели вже свої ширші зїзди. Загалом справа зачинає бути досить живою. Про неї тут і там часто говорять, дискутують і т. д. Можна зауважити, що подекуди викликує невдоволення сама **форма організації** цих станових і фахових Секцій. Зрозуміло, що на тлі деякої нашої традиції та зокрема потенціяльних тенденцій, люди вимагають яскравішої станово - фахових організацій. Проте форма організації річ **другорядна**. Першорядною справою є **зміст організації**. А зміст не все залежний від форми, зокрема в нашому випадку маємо змогу зайнятися всіми нашими фахово-становими правами і болячками. Великими і малими, особистими й загальними.

Отож ціла наша енергія повинна йти не в напрямі обмірковування справи організаційних форм, хоч очевидно — внутрішньо-організаційних форм у наших Секціях поминути теж не можемо. Тут маю на увазі зокрема форму й способи організації в терені, справу фінансових засобів і т. д. Під цим оглядом маємо відразу на початку чимало внутрішніх труднощів і невиясненних питань. Зясувати їх і переборити очевидно

перше наше внутрішньо-організаційне завдання.

Та істотним залишається завсіди зміст організації. Нам треба в першу чергу підрахувати наші сили в поодиноких званнях, станах і професіях. Тому мусимо перевести докладну й вичерпуючу статистику в поодиноких Секціях. Факт існування на цілій території Г. Г. одностайної, одному проводові підчиненої організації Українських Допомогових Комітетів — багато нам в цьому допоможе. Черговим завданням є поділити внутрі Секцій членів по їх спеціяльностях і дальше послідовно переводити поглиблення фахового і наукового знання у тих — так мовити — вишкільних гуртах. Здійснювання цього завдання, під становофаховим оглядом для нас найбільш істотного, є цілком можливе в теперішній організаційній формі. Що більше — саме завдяки цій формі зможемо мати різні полегші, звязані з фірмою Українського Центрального Комітету: ми ж є його внутрішніми клітинами. У звязку з цим творення відповідних власних і використовування чужих бібліотек є черговим нашим завданням. Деякі Секції, в першу чергу Правнича, зробили вже початок.

Акціею над поглибленням фахового знання зробимо багато не лише для кожного з нас особисто, а дальше для цілого нашого стану чи професії, але також — надамо цілому українському життю в Г. Г. цінний і реальний зміст, якого йому в останніх місяцях досить бракувало. Отже тим самим ми будемо робити не лише фахову, але також загальну громадянську працю. Нашою поважною і діловою участю у працях станово-фахових Секцій виконаємо наш істотний громадянський обовязок, так під кутом нинішнього, як і завтрішнього дня.

Дальше — розвоєм життя в Секціях піднесемо на вищий ступінь також і працю цілої української організаційно - суспільної сітки (УДК і т. д.), бо щойно організація Секцій є направду внутрішньою українською організацією, національно - суспільно нам найбільш потрібною. Секції охоплять собою загал української інтелігенції згідно з професійним ключем, а дальше також загал українського міського населення.

Врешті Секції можуть стати зачатком ширшої станово - союзницької організації у нас. Вони мають злагіднювати внутрішньо-національні станові суперечності й гармонізувати співпрацю всіх станів під кутом єдиної загально-національної потреби. Як евент. початок такої організації можуть Секції зібрати поважний досвід і багато зробити — так під оглядом практичним, як і теоретичним. За Польщі не всі стани були зорганізовані, а ті організації, що були, тієї проблематики розробляти не могли.

Таким робом нова наша організаційна форма, хоч вона й дуже скромна, проте дає можливість здійснювати не лише малі, але й направду великі завдання

М-р М. БОГУН

Римське Різдво

(Від нашого кореспондента)

Рим, кінець грудня 1940.

У нас Свят-Вечір — перший і другий — вимагає (і звичайно має) ту необхідну декорацію: простори, вкриті білим і холодним пухом, по якому в зоряну інколи й місячну, ніч морозними міріядами горять зорі. Тиша дихає спокоєм, наче могутніми білими крилами. Тут - там, у хатах крізь малі загатою обложені вікна, мерехтять ясно-червонаві світла.

Римський, чи краще сказати: італійський Свят-Вечір своїми назверхніми рисами (бо про його внутрішній зміст ще менше можна сказати) зовсім нам чужий. І аж на души тужно стає: чому він такий чужий, для нас порожній?

Уже два-три дні перед святами на місті збільшений рух. Римлянин, хоч і при воєнних обмеженнях, робить деякі важніші закупи. Зокрема закуповує усякі вина, в першу чергу шампанське, що його з вистрілом так мило відкорковувати опівночі Сильвестра; смоковниці, горіхи, дактилі й інші овочі й римське „традиційне" солодке: „торроне" (нуґат).На деяких майданах гарно вставлені ялинки: це в першу чергу для німецьких гостей, що їх тут живе чимало, бо в італійців, надто в Римі й на півдні, ялинка незнана. На майдані „Еспанія", при Трініта деї Монті, на сходах — якими Микола Гоголь, мешкаючи при вулиці Сістіна, сходив до кавярні „Ґреко", — розложено велитенські буди з квітами і зеленню: тут великий рух.

А сонце, як Апольон, що його несуть гніді ясні коні, — пливе небесними просторами, а зпід копит його коней іскриться лагідне тепло. Горб Палятин увесь мерехтить в ізмарагдовій зелені пінії і пальм, у темній зелені римських дубів і кипарисів. Попід мури могутніх палат Каліґулі і Тиберія колише вітер широкими листями аканту — як у нас улітку лопухом; у руїнах палат Доміціяна у кутку ляг собі якийсь сучасний Діоґен та вигріває кости. На „форум романум" у святині Вестальок у басейнах примерзла від приморозків вода і хлопчаки по плесі пускають камінчики. Ще більше народу в серединій абсиді базиліки Масенція: тут повно сонця, в якому люди плавають і розкошують. І на Пінчо — гамір: зелень дубів, пальм, піній, крик дітвори і брязкіт фонтан із сонцем творять мельодійний гомін радше літа, ніж зими. На Колле Оппіо, на тім горбі, що весною і літом заллятий квітами і запахом троянд, тепер гомонить дітвора, фонтани і сонце, що в його проміннях гріється якийсь дідуган у захистній фрамузі палати Нерона — Домус Авреа. Аппія Антіка — хоч далеко за містом, а й тут самота стурбована: поміж кипариси ходять як сновиди закохані і „мисливі" стріляють.. мацінькі пташки, що хотіли б гратись у сонці.

І скажіть самі: чи тутешня природа має якийсь свят-вечірній настрій? Нічогісенько! І в хаті нічого не натякає на цю найкращу з дитячих років хвилину - казочку! Тут Свят-Вечір як усякий інший будній вечір. Хіба, що декуди — бо не є це італійський звичай — повісять над дверима в хаті добрий жмут омели і коли під нею зустрітеться під новий рік мужчина з жінкою вперше, та ще й незнайомі, то мусять поцілуватись. Не зовсім поганий звичай, хоч і не завжди бажаний.

Одна гідна традиція римлян на Свят-Вечір: добре наїдатись! І цього вони й тепер, у війні, дотримують. Бо на те й Різдво, щоб обїстись!

* * *

Та похнюпилось небо, захмарилось і несподіванка: саме в день навечеря Різдва вполудне знялась така метелиця, що Рим увесь покрився білою габою. Якби не пальми, не кипариси, не палкі очі італійок, — можна було б думати, що це північ. А з цим снігом по першій годині вполудне заграли сирени: тривога! За ввесь час цієї війни це був перший алярм у-день! У першій хвилині ніхто не хотів вірити, що це справжній алярм. Та коли сирени що-дві секунди повторились, тоді счинилась метушня, біганина, крик, гамір. Усе жіноцтво вийшло в день навечеря на базар, на покупки і тепер метнулось бігти мерщій додому. В крамницях і біля крамниць аж закипіло: крамарі швидко, зі сміхом і криком, здіймають виставовий на дворі крам; мясарі здіймають ізнад дверей всяке мясиво, яринники й овочарі скидають до середини крамниці ярину і всякі овочі. А на базарах, де при столиках купите що хочете і чого вам треба, цілком несамовита метушня: пискіт, вереск. Важко дивуватись: один столик із крамом — це неодного власника ввесь його маєток. Та розпука — розпукою, до двохтрьох хвилин вулиці завмерли, запанувала тиша, що великими, білими клаптями снігу летіла з пухом сповнених просторів на землю. Усі ждали гуркоту моторів. Не для геройства, а для чистої приємности йдете пустими вулицями. Алярмове поготівля ввічливо просить вас зайти до першої - ліпшої брами. Заходите. Тут, серед невеликого мішаного і приємного товариства, одна молода жінка просила всіх, щоб заспокоїли її, що налету не буде, бо її діти самі в хаті, а чоловік у бюрі. Її правда: по сорок хвилинах — тривогу відкликали, налету на Рим не було, і життя, як стримана на мить річка, поплило своїм бігом.

Столиця Рим забіліла — стала осяйною, чистою. На білому тлі де-де виринають струнко, мовчки кипариси, то з розмахом ширинівість пінії. Прийшла ніч — глибока, зоряна, тиха, морозна. На широких корчах міртів у городі Борґезія, при віа дель Імперо, біля Колісею, пухкими білими хмаринками послався сніг. Деякі фонтани, що ще з більшим брязкотом кидають струї води, прибрались у довгі срібні соплі. Цим разом Свят-Вечір у Римі такий же, зовнішньо, як у нас. І на Різдво і на св. Степана сонце грало в небесах, а на землі ожеледь, по якій італієць, чи краще сказати римлянин ніяк не вміє ходити: падають як стиглі груші. І тому вулиці підчас свят порожні.

Майже в усіх церквах — як це в Італії водиться — улаштовано вертепи. По італійськи вертеп — „пресепіо". У вертепі бачимо знані постаті: Марія Діва, Йосиф старенький, пастухи з дарами, осел та віл і ягнята, а посередині — Ісус. Вертепи бувають усякої величини, майже природні і пропорціональні до вертепу й постаті. Вертеп — що його джерелом є нічні під Різдво богослуження — повстав тут у XIII столітті і то зокрема поширив його св. Франческо з Ассізі, а за ним францисканці, а там і домініканці, а потому й езуїти.В давнину вертеп виконували такі мистці як родина Делля Роббія, Беноццо Ґоццолі (XV ст.) й інші. Фіґури до вертепу були з дерева і з терракоти, а тепер бувають із інших матеріялів. Колись вертепи були тільки в церквах, щойно пізніше почали робити їх і в приватних хатах. Вертеп — як і в нас разом із зорею — це велика втіха для дітвори. І тут по церквах повно тепер батьків із дітворою. У старовинній церкві Санта Марія д' Арачелі на Кампідоліо улаштовано — як від століть — великий вертеп. І є тут, у оцій церкві, такий звичай, що перед вертепом кладуть невелику трибуну, а на неї виходять діти і рецитують короткі різдвяні вірші. Деяка дитина зацокається, затнеться, але завернувши до початку, з новим імпетом дорецитовує вірш. При цьому ви бачите всякі вдачі, темпераменти, здібності дітвори. А ще менша дітвора сидить у батьків на раменах і, тримаючись за голову батька, з непорушними очима вслухується у слова декламацій. У церкві — гамір, сміх: бо бувають діти смішні та кумедні.

В базиліці Санта Марія Маджйоре великий рух у навечеря, через свята і по святах. Народ відвідує тут каплицю, що під головним престолом. У цій каплиці повно світла, що грає у золоті, у сріблі і це світло бачите вже від порога базиліки. Там, у тій каплиці у великій хрусталевій урні бачимо останки ясел - колиски, що в них лежав Новонароджений.

Михайло Островерха.

Ідея кооперації

ПІД УВАГУ НИЗОВИМ КООПЕРАТОРАМ

Стверджуємо без ніякого перебільшення: український нарід у Г.Г. береться зі запалом, хоч дуже часто навмання, до творчої праці. По наших селах масово повстали нові кооперативи — вже майже нема більшого села, де їх не зорганізували б. На тери Генерального Губернаторства працює тепер майже 1.000 кооперативів. З того короткий і всім зрозумілий висновок: на тлі сучасної господарської дійсности кооперативна організація має перед собою велику, важливу та корисну місію. Вона повинна боронити своїх членів перед визиском, забезпечити своїх членів товарі й продукти першої необхідности, врешті вести боротьбу з „паскарством і паскарськими" цінами. В селі кооператива повинна бути також регулятором справедливого розподілу всяких тягарів, що їх сучасні воєнні обставини накладають на поодиноких громадян, нпр. бути помічним владі при визначуванні контингентів збіжжя, худоби, набілу тощо. Коротко: кооперація — це один з найдужчих засобів (а не ціль сама в собі!) внести в наше сучасне господарське життя принцип справедливости.

Кооперація це органїзація людей, а не капіталу. Людина грає в кооперації першу й найважнішу ролю. І тому праця в кооперації мусить іти в двох напрямках: організувати господарські сили (торговельні та промислові станиці) і вести серед своїх членів виховно-освідомлюючу працю. Треба виховувати правдивих, себто ідейних і переконаних кооператорів, що основно опанують не лише техніку щоденної праці, але теж теорію й історію кооперації. Студіювання історії кооперації дає докладний матеріял про її перші кроки, про елементи, які допомагали до її зросту, або шкодили її розвиткові. Історія кооперації дає повчальні приклади однаково позитивних, як і негативних задумів перших кооператорів і кооп. установ. Ці помилки й успіхи перших кооператорів можуть допомогти одним кооператорам оминути ті помилки, іншим — поширити свій кооперативний світогляд.

Як знаємо, кооперація є ще дуже молодим суспільним рухом, бо має ледви 100 літ. Предтеч кооперативного руху було багато, одначе всі їхні спроби кінчилися невдачно. Поважний сильний рух в галузі споживчої кооперації та слідком за нею й ін. видів, починається щойно у 1844 р., коли зорганізовано у місті Рочделі в Англії перше споживче товариство. Щоб краще насвітлити причини його повстання, перенесімся на хвилину з той період життя англійських робітників, коли творилося це перше споживче товариство.

Перша половина XIX. ст. була переломовою для англійського хліборобства, яке перейшло на вівчарство. Потреби англійської промисловости на вовну й аґітація фабричних промисловців довели до того, що лорди, власники великих латифундій, силоміць звільняли всіх тих хліборобів, що віками сиділи на їх землі, повертали землі в пасовиска для овець. Десятки тисяч селян мандрували до міст, де побільшували кадри фабричних робітників та дрібних ремісників. Але ж робітників у містах було й так більше, ніж їх треба було для тодішнього промислу. Впала винагорода за працю. Ширилось безробіття, життя робітників ставало неможливе. Ситуація ще погіршилась з винаходом машин. Прядільна машина, ткацький станок дали змогу фабрикантам продукувати потрібну кількість предметів з меншим числом робітників. Тисячі робітників опинились без куска хліба. Злидні і голод не покидали їх мешкань. Настала небувала нужда.

І тоді знайшлося 28 ткачів, звичайних робітників, які по довгих міркуваннях вирішили, замість творити якусь революційну робітничу організацію, заснувати споживче товариство - кооперативу, яка за кількадесять літ виросла в джерело добробуту значної кількости англійських робітників.

Зачали з того, що збирали між собою кожного тижня по 2 пенси на уділ, на пай до споживчого т-ва. Коли зібрали 28 фунтів штерлінгів, відчинили споживчу крамницю, в якій продавали спершу лише кілька найнеобхідніших харчевих продуктів; крамницю відкривали лиш рано і вечором і то не кожного дня в тижні. Само відкриття цієї *першої кооп. крамниці при вул. „Жабячий куток"* відбулося при насміхах і загальному глузуванні прохожих. У першому році крамниця мала лише 710 фн. *обороту. Але зате по 24 роках* Рочдельська кооператива начисляла коло 7.000 членів, оборот сягав до 300.000 фн. шт. А тепер товариство є одним з найсильніших в Англії, має цілий ряд власних великих фабрик і магазинів.

Чим пояснити цей успіх? Що було причиною, що всі раніші спроби, а було їх багато, були неудачні? Чому не якісь теоретики, *але прості рочдельські ткачі поклали* тверді основи під споживчу кооперацію та кооперацію взагалі? Відповідь на це коротка: тоді, коли перші кооперативні теоретики, як Фуріє, Овен, Сен-Сімон, Бюше, Луї-Блан та ін. мріяли, щоб ущасливити ціле людство, чи бодай цілий робітничий світ шляхом якоїсь великої суспільної реформи, то рочдельські ткачі, як люди практичні, більш практичні, поставили собі скромніше завдання: власними силами і власними засобами а) зорганізувати крамницю для продажі продуктів споживчих і одягу, б) дбати про набування і будування помешкань для своїх членів, в) організувати виробництво для потреб членів і г) в далекому майбутньому, якщо це буде можливо, організувати спілки, про які мріяв Роберт Овен.

Принципи, на яких спіралась рочдельська кооператива та які згодом лягли в основу кооперації:

1. Невеликий розмірами членський уділ.
2. **Рівність усіх членів на загальних зборах**, де кожний член мав тільки один голос.
3. **Продаж товарів лише за готівку**.
4. Продаж товарів по середніх ринкових цінах, а не собівартості (ціні закупу);
5. Розподіл чистого зиску між членами пропорціонально до їх закупів у кооперативі, а не до вплачених членських уділів.
6. Доступність для всіх бажаючих вступити до цього споживчого товариства.

Кооператива — це не тільки крамниця, це ідейна установа й цю ідею треба знати та нею перейнятися.

Андрій Качор

БОГДАН ЛЕПКИЙ 4)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

„Якось воно буде, якось воно буде", — бубонів під вікном Босаковський.

Але про нього ніхто тепер не думав. А Журба розказував далі:

„Дня першого вересня окаяний Цицюра післав своїх горлорізів із Переяслава у Ніжень. Полковника Гуляницького в городі не було, а його заступник мабуть у змові з Цицюрою стояв, бо ворота на ніч без сторожі лишив. У потемках увійшли туди цицюрівці й напали на сонних вояків".

„Як розбишаки які!"

„Як звірі кровожадні. До них посполиті пристали, і счинили різню. Пять хоругвів щонайкращого війська покотом лягло. Перерізали людей, як баранів, без пощади і без розбору, не питаючи, чи свій, чи наємний чужинець".

Жахом по коршмі понесло. Козакам мову умкнуло. Ніодин словечком не озвався.

А Журба дальше балакав, мов псалтир над умерцем читав:

„З Ніженя проклятї цицюрівці ще по інших містах та містечках розбрелися, де гетьманські затяжні хоругви стояли і скрізь таке саме діяли. До них приставала чернь, бо її підняти не важко. „Панів бемо" — казали, і вона йшла, безтяменна. Юрія Немирича, рейментаря затяжних військ гетьманських, під Світильневом, між Биковом і Кобицею допали. Спячого на шаблях рознесли, на шматки порубали. Так згинув чоловік гідний і вчений, один із тих, що могли Україну поставити на ноги".

„Правда це?" — спитав, перестрашений Телеп.

„Як Бог на небі, як мене тут живим бачите між собою" — відповів Журба. — „І чого б то я не дав, щоб це не була правда!"

Телеп перехрестився. — „Хай з Богом спочиває. Великий пан був покійний Немирич, але й голову мав велику, як мало хто. А що Україні добра бажав, цього я такий певний".

„Як мало хто бажав", — притакнув Журба.

„Як мало хто", — повторив за ним Телеп.

„Але що ж гетьман на це? Дав собі раду з Пушкарем, царську рать під Конотопом сторощив, кримців на свій бік перетягнув, а тепер мав би піддатися Цицюрам? Не гадаю я того. Я під його рукою у двох боях бився, знаю хто він такий. Скажи, товаришу, що гетьман?"

Журба з думками боровся: казати, чи ні?

Змовчав.

Та Телеп не давав йому спокою: „Кажи й кажи, де гетьман!"

„Не знаю. Я його у Чигирині залишив. Мене післали вірних козаків скликати. З тим я й до вашої сотні приїхав".

Хвилина тишини. А тоді шум, як перед бурею у лісі.

„Вірних козаків скликати ти приїхав?" — загуло.

„Пригадав собі ясновельможний і про нас!" — гомоніли.

„Що ж! Спасибі і за те. Велика це ласка, велика!" — реготалися злобно.

„Але тоді, як шляхоцькі дипльоми роздавали, то нашої сотні не було. Про сотника Телепа якось забули. А джуськи вам за вашу вірність, ось що..."

„Мовчіть!" — гукнув Телеп, і кулаком об стіл ударив, аж чарки задзвеніли, — але гамору не втишив. Кожний персь своє слово казати, зокрема молодші, купані в гарячій воді. Один наперед другого хапався один другого хотів перекричати. Дарма, що їх зацитькували старші, дарма, що Телеп до порядку взивав.

„Не будемо мовчати, бо ми вольний народ".

„Го, го! Нас, брате, не візьмеш на полову, зерно сип, а не хочеш, то хай до тебе твої шляхтичі йдуть".

голосів преси

Цікаві міркування В. Прайса

Вард Прайс є одним з найвизначніших ійських політичних журналістів. Ши- відомі були перед цією війною його мови з головами ріжних европейських жав, а в першу чергу з канцл. Гітлером. ву статтю Прайса в анґл. пресі на те- сучасного політичного положення, ре- ує саме „Ноес Вінер Таґбл."

„Продовж найближчих шістьох місяців ви- ктуємося, або провалимося" — пише під таким агатомовним наголовком Вард Прайс у „Дейли ейл" в оглядовій новорічній статті. Перед ро- ом — пише він— мали ми тільки одного одино- ого ворога і могутнього союзника. Нині воно авпаки. Британська імперія стоїть на ділі сама. імеччина здобула в останньому році не лише оюзника з великою армією, великим летун- твом і фльотою, але вона здобула також во- одіння над промисловими і сільсько-господар- ськими державами Европи від північного рогу к до Піренеїв та від Бресту ,аж до Чорного оря. Під теперішню пору Німеччина прово- дить 225 міліонам людей. Якщо б хтось перед- сказував би це перед роком, проголосили б його божевільним.

А проте — заявляє Ворд Прайс — анґлійці певні своєї оконечної перемоги і вірять, що роз- торощуть своїх ворогів у 1941 р. Цей погляд обосновує Ворд Прайс вірою міліонів анґлій- ців „що Бог не видасть нас німцям у руки". Але попри це підкходить він все ж таки ще й де- які „більше наглядні" причини. Так напр. покликується на нібито „володіння морями" Анґлії. Цьому „незаперечному" морському во- лодінню, придає він як дальшу причину анґлій- ської віри в перемогу „надію", що Анґлія ще в цьому році здобуде перевагу в повітрі. Все ж таки всі ці „причини" мабуть не переконують Ворд Прайса, бо свої новорічні міркування за- кінчує він реченням, в якому виявляється вся його зневіра: „Але все ще існує небезпека на- шої надмірно великої самопевности. В мин. році ми забагато довіряли лінії Мажіно, отже нині не довіряймо над міру Злученим Державам".

Пробують щастя на Балкані

З „Н. В. Таґбл." находимо статтю, яка сумує нові заходи Анґлії втягнути бал- канські держави у воєнну завірюху. Стаття ртає увагу на становище загребського затского Дневніка", органу провідника ватів, віцепреміера Югославії, д-ра Ма- ін., де читаємо м. ін.:

„Часопис стверджує м. ін., що німецькі частини в Румунії не створюють небезпеки ні для одної балканської держави. Їхня са- мостійність не є через це в ніякому випадку загрожена. Німеччина зорганізувала госпо- дарську співпрацю з балканськими держава- ми і вслід за цим не має ніякого інтересу вносити туди заколот. Ці факти опрокиду- ють найкраще звідомлення англійської про- паганди про загрозу Балкану.

Також болгарська преса зі Софії спро- стовує рішуче на основі компетентних бол- гарських урядових інформацій всі алярмові поголоски про нібито назріваючі військові події на Балкані, зокрема в Болгарії. У звязку з тим, велике зацікавлення серед громадських кол балканських держав викли- кала кореспонденція з Берліну для софій- ського „Слова", в якій сказано, що: Німеч- чина бажає незмінно, так, як і давніше, втри- мати південний схід Европи здалека від вій- ни. Вслід за цим, Німеччина виступить рішу- че проти всіх англійських плянів, що зміря- ють викликати заколот у цих областях.

Під дуже сильним англійським натиском находиться від якогось часу передусім Юго- славія. Є прилюдною тайною, що англійці спричинили під теперішню пору вибух усіх своїх мін, (пропагандових баз), що їх від по- чатку війни підложили в Югославії! Вони хо- чуть всіми засобами добитися, щоб Югосла- вія виступила по стороні Греції на воєнну авантюру, що послідовно мусіло б довести до втрати її держави, але одночасно, як на- діються англійці, дало б їм нову передишку перед оконечною програною. З цією метою виринув також знову в Білгороді англ. епи- скоп Гібральтару Гаралд Бекстон. Він відо- мий з того, що в перших днях травня 1940 р. разом з іншими англійськими священиками намагався запрягти до служби англійської пропаганді сербську православну Церкву і пішов навіть за те, що впав навколішки пе- ред патріярхом. Крім цього поспішилися з Атен до Білгороду також інші англійські „спеціялісти", як ославлений балканський кореспондент брітійської аґентури Ройте- ра, містер Срокес. Вони не соромляться ні- якої брехні, щоб тільки нашіптувальною пропаґандою внести занепокоєння в югосла- вянську громадську думку. І так повторю- ють вони раз по разу, що сучасну харчеву скруту в Югославії спричинив нібито збіль- шений вивіз харчевих продуктів, що його ви- мусила Німеччина своїми погрозами. Таким чином брешуть вони свідомо, бо Німеччина від початку вставила у свій торговельний договір з Югославією клявзулю, що вивіз послідує можно тоді, коли власне запотре- бування Югославії буде покрите, що зреш- тою також було ствердженє нераз югосла- вянськими авторитетними чинниками."

НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ ПАПИ

Рим. — В неділю 5. І. Папа Пій XII. прий- няв прдставників римської аристократії. Папа у своїй промові візвав переводити в діло любов ближнього та сказав:

„Що станеться з новим роком, відомо тільки одному Богові, який у Своїй мудро- сті й доброті кермує шляхами Своєї Цер- кви й людського роду до тих цілей, що до- зволяють заяснити Його милосердю та Його справедливості. Наші намагання, наші молитви й наші бажання присвячені спра- ведливому й тривалому мирові та поряд- кові світа, що забезпечить мир і радість усім народам і людям, мир, що поверне усміх на всіх обличчях, а в усіх серцях ви- кличе гимн похвали й подяки Богові, що Його визнаємо".

Вкінці Папа уділив усім благословення.

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ПОТРЕБУЄ ЩЕ 18 МІСЯЦІВ

Уошингтон, 10. І. — Кореспондент аме- риканського щоденника „Ню-Йорк-Таймс" повідомив, що шеф американського вій- ськового летунства **адмірал Теер** виголо- сив на засіданні комісії для справ фльоти, промову, що **немає змоги скорше виконати необхідних для американського летунства моторів, як аж за 18 місяців.**

„Хай вони бються за тебе".

„Ставленник панський, з князями посвоячився і гадає, що князь".

„Покійний гетьман змию за пазухою вигрів."

„При батькові в піря поріс, а сина скривдив, булаву і до- статки забрав, з батькового двора сиріт гонить".

„Ось який він, ось якому вірними маємо бути!"

„Не хочемо, не треба, не підем!"

Телеп уха долонями закрив. „Люди, люди, який вас дур напав! Схаменіться!"

Не слухали його. Шуміли, як наче буря у лісі.

Журба встав і хотів іти, та його не пускали.

„Ти своє сказав, а тепер слухай, що ми тобі будемо казати".

„Слухай і до Чигирина вези. Нехай знають, що думає народ".

„Хай знають правду!

„Так так, доволі брехні, доволі влесливих слів, ми не діти, щоби нас дурить".

„Воля покійного гетьмана свята. Він нам сина на геть- манстві залишив, не треба була Богданової волі ламати".

„Не треба. Не хочемо старого ярма, не дамо себе знов у панську шлию впрягнути".

Телеп пляшкою об долівку челепнув. Пляшка в дребезги розлетілась. „Тю на ваші голови дурні! Чого кричиш, як навіжений, чи не можеш балакати по людськи?! Ну, чого кричиш?"

За Телепом старші обстали. В коршмі зробилося як у пеклі. Не знати було, хто чого хоче, хто за ким стоїть, за Юрасем, чи за Виговським. Люди до очей собі скакали, як когути. Ще трохи і шаблі по лобах черкнуть.

Осторонь під вікном сидів Босаковський. Думки йому над головою, як осінний туман над болотом повисли. Мете- лиця вражінь, крутіж почувань, щось таке, чорт знає що. І жаль йому було тих людей і злість на них брала, чув, що годі довше мовчати.

„Хай буде, що хоче" — сказав собі, і — встав. Високий, худий, з вусами, як у сома, з одним пивним, а другим зеле- навим оком, виглядав ні то смішно, ні грізно, — несамовито. Одним скоком опинився серед гурта, розсунув закукурі- чених козаків направо і наліво й засичав: „Т-с-с! Ци-ить!"

Здивовано дивилися на нього: „Як він смів?!"

А Босаковський руками, як крилами махнув: „Якось воно буде, панове, якось воно буде".

В його голосі почувався і насміх гіркий, і смуток і докір.

„Чого ж ви так витріщилися на мене, кажу вам: Якось воно буде, бо якось мусить бути. Сваріться дальше, тягай- теся за чуби, рубайте собі голови шаблями, а ворог хай ди- виться і хай сміється з хахлів. Буйний та бійкий ви народ, нема що казати! А чи буде Україна, чи ні — нехай журиться Барабаш і Цицюра. Якось воно буде! Чимало ворогів кру- гом? Котрийсь вас прижме, придавить і заспокоїть, як не один, то двох, поріжуть ваш край, розпанахають, пошмату- ють, або вам що?... Якось воно буде!"

Оторопіли козаки. Босаковського знали, як і чванька й балакуна, не могли зрозуміти, що нараз сталося із ним. Котрийсь не втерпів і шепнув: „смішак".

Босаковський кинувся до нього: „Я крізь сльози, си- ноньку, сміявся, крізь гіркий плач. А тепер на розум бала- каю з вами: схаменіться, поки ще час! Вороги з усіх боків наступають, як хмари, як гайвороння крячуть над нами, че- каючи, коли одубіємо, щоби нас жвянути. А ми! Що робимо ми? Жеремося, як тічня собак, аж страх і сором згадати. Не сварки нам, а згоди треба тепер, от що! Бачили ви, як коні на степу вовків почують, то що вони роблять? Збігаються в табун, лошат беруть у середину, а самі кругом стають, густо, густо, головами до середини, задами назверх, щоб, як вовки схочуть на них напасти, ногами копати їх і бити, відганяти від себе. Це коні, а ми ж якісь буцім то люди, ро- зум Бог нам дав".

(Далі буде).

Вістки зі світу

Війна в Африці

Головне Командування Італійської Армії подає:

Рим, 4. І. — У прикордонному районі **Киренаїки** ворог почав атаки на суші, морі та в повітрі. Італійське летунство завдало ворогові великі втрати.

На грецькому фронті діяльність стеж і артилерії.

У Східній Африці на кордоні Судану італійська артилерія обстрілювала ворожі становища. Відбито ворожі атаки. Італійське підводне судно затопило на Атлантику **15.000 тон** ворожих кораблів. Досі італійські підводні літаки затопили на Атлантику 135.000 тон ворожих торговельних кораблів.

Рим, 5. І. — Бій на фронті **Бардія** був незвичайно завзятий. Італійське летунство обстрілювало скорострілами та обкидувало бомбами ворожі війська, панцирні самоходи та военні кораблі. Зістрілено 8 ворожих літаків, пропало 3 італійські літаки.

На грецькому фронті місцеві бої. Італійці здобули полонених і зброю. Італійські літаки обстрілювали скорострілами грецькі війська підчас маршу.

У Східній Африці ворожі літаки скинули бомби та летючки в кількох місцевостях **Сомалі**.

На кордонах Судану артилерійська діяльність.

Рим, 6. І. — В незвичайно завзятих боях за **Бардію** після сильного опору італійські війська втратили кілька оборонних становищ. Ворог мав великі втрати.

На **грецькому фронті** були місцеві бої, причому італійські війська завдали ворогові значні втрати, взяли полонених і здобули зброю.

Збомбардовано ворожі оборонні становища на **Мальті**. Зістрілено два ворожі літаки.

Ворожі кораблі обстрілювали побережжя Сомалії. Італійські літаки збомбардували два ворожі кружляки та один помічний корабель.

Рим, 7. І. — Останні становища в Бардії впали 5. І. вечором. Італійські війська продовж 25 днів боролися з незрівнаним геройством і завдали ворогові важкі втрати. Були також втрати по італійському боці в матеріялах, поляглих і ранених. Підчас ворожого налету на Тобрук протилетунська артилерія зістрілила 2 літаки.

На грецькому фронті італійські війська зайняли одне важне становище. Зістрілено 4 ворожі літаки.

У Східній Африці італійська артилерія прогнала ворожі змоторизовані відділи.

Рим, 8. І. — В **Киренаїці** стежна й гарматня діяльність між **Бардією** й **Тобруком**. Італійські торпедні літаки сторпедували біля **Солюму** один ворожий контрторпедовець. Ловецькі й боєві літаки обстрілювали скорострілами та обкидали бомбами ворожі змоторизовані відділи.

Ворожі летуни перевели численні налети на різні місцевости в **Киренаїці** й на замешкану дільницю Тріполісу, де вбито 4 особи, ранено біля 10 осіб. Зістрілено 1 ворожий літак.

На **грецькому фронті** місцеві бої. Італійські війська завдали значні втрати ворогові та відперли атаки. Англійські літаки бомбардували нераз італійські санітарні відділи; жертв не було. Зістрілено 3 ворожі літаки. Італійські военні кораблі обстрілювали успішно місцевости й шляхи здовж ворожого побережжя.

У Східній Африці італійські ловецькі літаки прогнали ворожі літаки, що намагалися бомбардувати одну місцевість в Еритреї.

Рим 9. І. — В **Киренаїці** нічого нового. Одна з італійських ловецьких і боєвих літаків заатакувала групу ворожих змоторизованих відділів і знищила багато панцирних самоходів. Ворожі налети на Бенгазі й Триполіс спричинили незначні матеріяльні шкоди. У Триполісі вбито 3 особи.

На **грецькому фронті** діяльність стеж і місцеві бої. Численні летунські відділи заатакували успішно ворожі війська й становища. Збомбардовано успішно Солунь. Зістрілено 5 ворожих літаків.

У Східній Африці не було ніяких важніших подій. Ворожі літаки налітали на Еритрею й Сомалію, без шкід. Зістрілено один ворожий літак.

В ночі на 9. І. ворожі літаки заатакували Неаполь і Палермо. В Неаполі бомби впали переважно в море. У пристані поцілено один шпитальний корабель, у місті біля 15 будинків, в тому одну церкву. Вбито 5 осіб, ранено біля 30 осіб. В Палермі не було ніяких шкід ні жертв.

Одне з італійських торпедних човнів затопило англійське підводне човно. Італійське торпедно човно затопило на Атлантику ворожий пароплав 3.600 тон і помічний кружляк.

——o——

Що діється в Злучених Державах

КОНГРЕС В УОШИНҐТОНІ ПРОТИ ВІЙНИ

Ню-Йорк, 10. І. — Дня 3. І. відбулося в Уошинґтоні засідання 77. конгресу. Сенат має 96 членів, палата послів 435 членів. В сенаті є 66 демократів і 28 республіканців, в палаті послів є 268 демократів і 162 республіканців. В сенаті є 2 т. зв. незалежних, в палаті послів 5 незалежних. Демократичний посол Люїс Ледлов вніс проект, щоб всенародне голосування рішило про висилку американських військ за океан. Цей проект вніс він уже в попередньому конгресі, одначе під натиском Рузвелта його саботували В Уошинґтоні йде систематична боротьба проти закордонної політики Рузвелта, що змагає до вмішання у війну. Провідником цієї кампанії є демократичний сенатор Батон-Уілер. Він заявив, що сенатська ґрупа, яка бореться проти военної політики Рузвелта, змагатиме всіми силами вияснити прилюдній опінії Злучених Держав небезпеку, що загрожує мирові, та сподіється осягнути більшість проти продожування дотеперішньої політики Рузвелта.

ВИБІР РУЗВЕЛТА

Північно - американський конґрес потвердив поновний вибір Рузвелта президентом, і Уоллеса заступником президента. Рузвелт і Уоллес дістали 449 голосів, Уілкі та Мек Нери — республіканські кандидати — 82 голоси.

НОВОРІЧНА ПРОМОВА РУЗВЕЛТА

Берлін, 10. І. — Президент Рузвелт виголосив у конґресі новорічну промову. В ній обговорив допомогу для Англії, Греції та Китаю, т. зв. „воюючої демократії" у военному матеріялі та зброї. Це буде позичка, бо Англія не в силі платити за зброю. Після війни англійці можуть віддати цю зброю або звернути іншу. Рузвелт повторив свої старі брехні, немов би Німеччина й Італія бажають заволодіти світом і що їхня перемога над Англією буде дуже поважною небезпекою для Злучених Держав. Дальше Рузвелт брехав, немов то Німеччина має намір при допомозі „5 кольони" зайняти бази в Північній і Південній Америці. Тому

Рузвелт хоче викликати страх в американців, щоб дістати найбільші диктаторські повновласті, які мав колинебудь державний муж. Це внутрішньополітична ціль, яку хоче осягнути Рузвелт. Закордоннополітична ціль в тому, щоб замаскувати свої наміри щодо загарбання дальших частин англійської імперії. Рузвелтові йде про Канаду й дальші англійські бази на західній півкулі та про виключний рішальний вплив Злучених Держав в Південній Америці. Якраз тепер ідуть переговори про будову автостради крізь Канаду до Аляски.

Величезний плян зброєнь, що його предложив Рузвелт, на суму 10,8 міліярдів долярів, себто 62 відс. буджету на 1941/42 рік, викликав протверезіння в американському народі та отворив йому очі на велитенські жертви, що від нього домагається Рузвелт.

ГОПКИНС УЖЕ У ЛОНДОНІ

Штокгольм, 10. І. — Згідно з повідомленням пресової агенції Райтера прибув минулого четверга до Лондону спеціяльний відпоручник Рузвелта **Гарі Гопкинс**. Свою подорож зі Злучених Держав до Англії відбув Гопкинс літаком.

Гопкинс — це особистий приятель і дорадник Рузвелта. Хоча вже у найближчому тижні мають іменувати нового американського амбасадора у Лондоні, Рузвелт післав Гопкинса з метою наладнати особистий звязок з англійським урядом. Гопкинс не займе ніякого офіційного становища і пробуде в Англії ледви 14 днів.

Місія Гопкинса викликала в політичних кругах Ню-Йорку якнайбільшу увагу. Більшість так пояснює собі цю подію, що Рузвелт вважає необхідним якнайскорше наладнати тісний звязок між Уошинґтоном та Лондоном.

НІМЕЦЬКЕ БОЄВЕ ЛЕТУНСТВО В ІТАЛІЇ

Що пише про це болгарська преса?

Софія, 10. І. — Висилка німецьких повітряних сил до Італії викликала в софійській пресі й прилюдній опінії сильне враження. Цей факт вважають в Болгарії передвісником рішального удару в англійські сили на Середземному Морі. Щоденник „**Мір**" заявляє, що хоч пляни великодержав осі щодо майбутніх военних операцій невідомі, одначе останні заходи викликують враження, що середземноморський фронт має знов більше значіння. Щоденник „**Слово**" підкреслює з натиском, що співпраця між Німеччиною та Італією — це співпраця на смерть і життя й тому ці державй опрацьовують спільно свої стратегічні пляни. Великодержави осі доказали свою могутність у военному ділі. Тому треба сподіватися, що недалекі военні операції на Середземному Морі потвердять це загальне переконання.

ПАЛАТА ДОРАДНИКІВ ЗАМІСТЬ ПАРЛЯМЕНТУ У ФРАНЦІЇ

Женева, 10. І. — З Віші повідомляють, що незабаром створять у Франції на місце дотеперішнього парляменту „палату дорадників". Вона існуватиме аж до часу проголошення нової конституції. Сподіються, що впродовж найближчих 10—14 днів оголосять в „Журналь Офіціель" листу членів тієї палати. Палата дорадників складатиметься зі 150 членів. У її склад увійде 50-ох давніх парляментаристів як послів так і сенаторів, 50-ох представників армії, духовенства й науки, 50-ох представників хліборобства, торгівлі, професійних союзів та інших організацій.

АНҐЛІЙЦІ ВТРАТИЛИ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН

Штокгольм, 10. І. — Як звичайно так і тепер англійська пресова агенція Ройтера повідомила з жалем про втрату підводного човна „Нарваль", що пішов на дно внаслідок военних дій ворогів Англії. „Нарваль" був колись французьким підводним човном, тепер він був в англійській службі. Його містота обіймала 974 тон. Одночасно повідомляють теж про затоплення англійського торговельного корабля „Бассано", містоти 4.843 тон, у віддалі 500 миль від Ірляндії

——o——

З українського життя

І. КУРС ПЕРЕДОВИКІВ МОЛОДІ УКРАЇНСЬКИХ СІЛ ЛЮБЛИНСЬКОГО ПОВІТУ

30 км. на північний схід від Люблина лежить український півостров, зложений з 4-ох українських сіл, в яких мешкає понад 2.000 українців. Це села Дратів, Людвин, Каніволя і Рогізно, що творять одну православну парохію (Дратів). Півостров цей окружений з трьох сторін поляками, з півночі лучиться з Володавщиною. Це гарна лісиста околиця з пасовиськами й великим озером на полудні від Дратова. Мешкає там досить свідоме українське населення, що не зважаючи на безпосередній сильний польський натиск потрапило задержати своє виразне національне обличчя. Перед 13 роками в цих селах істнували „Рідні Хати", в яких кипіла жива праця до часу, доки поляки не зліквідували цих товариств і не виарештували свідоміших селян. В цих селах були теж українські кооперативи. По війні почалася тут нова праця. Зорганізовано в одному з місцевих сіл (Рогізно) дитячий табор для української дітвори з Люблина і місцевих. Цей табор під проводом Марії Головка мав дуже гарні успіхи.

Щоби приготовити і вишколити провідників молоді в цих далеко на захід висунених українських селах — Референтура Опіки над Молодю при УДК у Люблині зорганізувала в днях 10—20 грудня ц. р. для цих сіл Перший Курс Передовиків Молоді, який відбувся в домівці УДК в Люблині в формі табору.На курс зголосилося багато сільської молоді, та з браку місця взяло участь лише 9, а саме 4 з Каніволі, 3 з Дратова і 2 з Рогізна, загально 5 хлопців і 4 дівчат. Провідником Курсу був Р. Ільницький, а заступником м-р В. Климко. Програма викладів і зайнять на курсі була уложена по думці інструкцій УЦК. Виклади були подавані популярно і зайняли 50 годин часу. Поодинокі предмети викладали такі викладовці: 1) методика праці в сільських клітинах молоді — Р. Ільницький; 2) історія України — м-р В. Климко; 3) тіловиховання і гігієна — д-р О. Лявфер; 4) мандрівництво, марші, біги і відбиванка — М. Твердохліб; 5) вправи вільноруч, гри і забави — Р. Кашубинський; 6) впоряд — п. Ігор Вонс; 7) праця УЦК, УДК і Мужів Довіря — проф. Н. Кибалюк; 8) вправи в читанню і писанню — Надія Марков. Крім цього Ірина Кравців і Наталія Галущинська провадили жіночу руханку і прорух в ранніх годинах з дівчатами учасницями курсу.

Учасники курсу були схоплені в рямці таборового життя і загально виказали повну здисциплінованість. В дні 14. грудня повитано учасників цього курсу на місячному Звіті І. Куріня Молоді ім. кн. Льва в Люблині, а в дні 15. грудня взяли вони (хлопці) участь в теренознавчій прогульці Куріня поза Люблин. Курс закінчився іспитом, підчас якого курсанти виказали, що вповні використали свій побут на курсі і з набутим знанням та запалом розїздилися до своїх сіл, щоби станути до праці в місцевих УОТ-ах та до помочі Делеґатові і Мужам Довіря в їх праці над орґанізацією і освідомленням місцевого населення, в першу чергу української молоді. На доказ укінчення курсу одержали учасники відповідні посвідки.

СХОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО УЧИТЕЛЬСТВА У СПРАВІ ЗАСНУВАННЯ С. УЧИТ.

Дня 18. листопада відбулась в Горлицях в домівці Делеґатури УДК інформативна конференція у справі оснування повітової С. У. з участю около 23 учителів. Наради відкрив делеґат УДК Лев Чубатий і попросив на предсідника інсп. Батюка Степана, на секретаря п. Федора Баюса. З черги представник УЦК п. Іван Герасимович зясував справу нової станової орґанізації С. У. Померших членів колишньої ВПУВ вшанували приявні однохвилинною мовчанкою. Опісля пояснив правильник Секції, програму і виконний розпорядок. Подав напрямні культурно-освітньої праці в УОТ. Візвав до гармонійної співпраці учительства зі священством, передусім на терені школи і в УОТ на терені села. Обговорив справу бібліотек по селах і візвав приявних, щоб йшли в народ з друкованим словом — книжкою і заохочували молодь та старших користати з цієї „криниці знання". Свою працю між народом започаткувати боротьбою з неграмотністю, орґанізуючи курси для неграмотних

Дуже цікавими були приміри з власної праці референта як довголітнього працівника на кулькурно-освітній ниві. Радив в подібний спосіб підходити до справи — не горячкуватись, не знеохочуватись невдачами„ але пляново з рівновагою духа й тактом, використовуючи всяку нагоду — йти в народ, а праця наша напевно увінчається успіхом і принесе більше користи, ніж голословні фрази.

Далі на сходинах інж. Каплистий обговорював і пояснював питання сільсько-господарських шкіл. В обох справах приявні забирали голос в оживленій дискусії.

До проводу С. У. в горлицькому повіті ввійшли: інсп. Ст. Батюк — як голова, Вол. Полошинович — як заступник голови, Іванна Ліщинська, секретар, Петро Букало — скарбник і Іван Хомяк.

17. XI. ц. р. відбулось в Лосю »свято книжки« заходом учительства. На програму свята склались гарні деклямації та співи дітвори, реферат про значіння рідної книжки та часопису, а прикінці сценічна картина п. н. »Любі гості« (ревія книжок) зі »Світа Дитини«. Це свято відкрив о. Хиляк, парох Лося. Саля була виповнена батьками та дітворою. За 39 зол. з чистого доходу куплено книжечок до дитячої книгозбірні. Крім цього, з нагоди пропаганди української книжки розпродано книжок »Українського Видавництва« з книгарні в Горлицях на суму коло 100 зол.

У. О. Т. У ВАРШАВІ

Діловий хід організаційних зборів У.О.Т.

На журналіста, що мав припадкову нагоду бути учасником перших **орґанізаційних сходин Українського Освітнього Товариства** при Українському Доп. Комітеті — зробив цей діловий вечір нашої громади у Варшаві наскрізь позитивне враження.

Сходини відбулися в четвер 26. грудня в новій салі УДК при участи поверх 80 осіб. Дуже мило вражала приявність розмірно великого числа молоді. Програму відкрив довшою настроєвою і добре обдуманою промовою **м-р Іван Корозиць-кий**, культурно-освітній референт Комітету, іменуючи в кінці головою варшавської філії УОТ **М. Багацького**, що з черги забрав слово. В своїй промові, новий голова навів пляни майбутньої праці, оголосивши дальший склад Управи філії: П. Матищак, заст. голови; інжинірова Кулинякова — секретар; проф. Мегик — скарбник. Філія працюватиме покищо у трьох секціях: жіночій, самоосвітній та театральній.

Зібрані з напруженням і помітним вдоволенням прислухалися зборам, зокрема тепло реаґуючи на промову представника студентства п. **Ортинського**, що звернувся до громадянства з закликом активної участи в допомоговій акції академічній молоді.

Збори закінчилися Національним Гимном.

Характер і чисельність та добрі традиції української варшавської кольонії дають надію, що зосередження культурно-національної праці в УОТ дозволить розвинути її так, як цього вимагає сучасний день і великі можливості української групи у Варшаві.

КТВ.

Студентські справи

Високошкільні студії у Бресляві

Перший триместер 1940/41 почався у високих школах у Бресляві 7. січня 1941 р. Тому подаємо короткі інформації про студії у Бресляв.

І. **Університет** має такі факультети: 1) медичний, 2) правничий, 3) фільософічний, і 4) теольоґічний.

ІІ. **Висока Технічна Школа** (Техніше Гохшуле) ділиться на такі факультети: 1) машиново-технічний, 2) архітектура, 3) будова шляхів і мостів, 4) гутівництво, 5) електро-технічний, 6) загальні науки (математика, хемія).

Життеві умовини в Бресляв дуже добрі, розмірно найкращі з усіх високошкільних міст Німеччини. На прожиток треба коло 80—110 Рм. місячно. Оплати високошкільні до 150 Рм., вписове 30 Рм. Від оплат симестральних можна дістати знижку й звільнення. До подання треба привезти матуральне свідоцтво, можливо з німецьким перекладом, метрику уродження, потвердження української національности, життепис в німецькій мові, 3 світлини форм. 4.5×6. По приїзді до Бресляв слід зголоситися до проф. д-ра Антоновича, Ляндштр. 18, (Остевропаінстітут). За докладними інформаціями слід звертатися на адресу: М. Головатий, студ. інж., — Бресляв, Цемдамм 66/ІІ.

Тривога на Тихому Океані

Штокгольм. — Величезну сензацію викликав один німецький допоміжний кружляк, що обстріляв портові уладження та маґазини острова Навру на Тихому Океані. Цьому кружлякові вдалося затопити впродовж короткого часу 10 ворожих кораблів. Останніми часами надійшли вістки, що мабуть на Тихому Океані діє не один німецький кружляк, але цілий відділ кружляків, що ведуть боротьбу проти анґлійської торговельної фльоти.

Міністр фльоти новозеляндського уряду заявив, що між тими анґлійськими кораблями, що їх затопили німці, були також і такі, що везли новозеляндських летунів до Анґлії. Заява новозеляндського міністра зробила велике враження у цілій британській імперії.

Анґлія відступає з Тихого Океану

Токіо. — З Ніппону повідомляють, що втрати, що їх потерпіла анґлійська фльота в Европі, примусила анґлійців стягати свої кораблі з Тихого Океану. Згідно з даними ніппонських корабельних товариств анґлійці мали у грудні 1939 р. 47 кораблів, що втримували звязок між Канадою та Австралією. Останнього року число цих кораблів зменшилося до 24. Ніппонські корабельні товариства здогадуються, що у грудні мин. року кількість анґлійських кораблів на Тихому Океані ще більше зменшилася, бо саме тоді дуже активно почав діяти німецький помічний кружляк, що позатоплював уже чимало анґлійських кораблів.

—o—

Новинки

КАЛЕНДАР

СІЧЕНЬ

11. Субота — 14.000 дітей убитих у В.
12. НЕДІЛЯ — Н. ПЕРЕД БОГОЯВЛЕННЯМ
13. Понеділок — Меланії Рим.

— РІЗДВЯНІ СВЯТА У КРАКОВІ. Цьогорічне Різдво пройшло під знаком великого снігу, що засипав місто. Хоч ці сніговії спинювали комунікацію, то різдвяні дні виглядали насправді, як у казці, з окутаними під звалом снігів домами, з посрібленими інеєм деревами.— Спільні Святі Вечері відбулися в таборі, у „Просвіті" і в Харчівні при вул. Баторія 10. Першого дня Свят торжественну Службу Божу відправив місцевий о. парох, о. д-р кан. П. Хрущ в сослуженні о. В. Кучабського та о. І. Клюса; діяконували о. М. Плешкевич і о. М. Федорович. Співав прегарно хор „Сурма", що своїми чудовими колядками витиснув неодному сльози на очах... Вкінці о. Парох відчитав Пастирський Лист Преосв. Григорія Лакоти та побажав вірним святкувати це Різдво Христове у вірі, надії й любові. Церква була вщерть переповнена. На церковному подвірї й на вулиці перед церквою люди довго товпилися в черзі, заки могли добитись до церкви вузенькою стежкою крізь снігові гори. Натовп вірних був величезний лише в першому дні Свят. У другому й третьому дні Свят було вже людей поменше, бо в наші Свята, скрізь там по містах буває, тому що всякий має якесь заняття. З тієї нагоди треба завважити, що перед церквою самі вірні не додержують порядку. Постійно товпляться в передсінку, чи при вході, тоді як у середині церкви найдеться ще доволі місця, зокрема поближче вівтаря. Бодай на Різдво могли б дійсно зайти у храм Божий, а не лише стояти на параду, чи приходити перед церкву бажати собі Свят...

— СВЯТ-ВЕЧІР У КРАКІВСЬКОМУ ТАБОРІ. Заходом проводу українського табору у Кракові відбулася спільна Свята Вечеря в салі при вул. Льоретанській 18. У гарно прибраній просторій салі засіло біля 400 таборовиків. Місцевий парох, о. д-р кан. П. Хрущ, відправив молебен і побажав приявним Щасливих Свят. Опісля промовляв д-р М. Сопуляк, референт суспільної опіки й праці при УЦК, дальше д-р В. Загайкевич, голова УДК, і д-р В. Бемко. Вкінці інж. М. Саєвич, провідник табору, подякував від таборовиків о. Пароховi та іншим промовцям за щирі побажання. Підчас Сятої Вечері співав гарно хор таборовиків. Серед родинного настрою відбулася ця спільна традиційна Свята Вечеря, що залишила милий спомин у всіх приявних.

— ВСІМ ЗАЦІКАВЛЕНИМ подаємо до відома, що умотивовані подання у справі звільнення з німецького полону українців, б. вояків польської армії, приналежних до Генерал-Ґубернаторства, які сплинули до нас в реченці до 30. грудня 1940 р. — ми опрацювали і переслали до Начальної Військової Команди, яка розглянувши справи, переведе звільнення. — Відділ Праці і Сусп. Опіки при УЦК.

— ДО ВІДОМА П.Т. ШКІЛЬНИХ ІНСПЕКТОРІВ, ШКІЛЬНИХ РЕФЕРЕНТІВ І УПРАВИТЕЛІВ ШКІЛ. Шкільні денники, апробовані шкільною владою, вже вийшли з друку і можна купити в ціні 5 зол. за 1 примірник. З огляду на обем і гарний папір ціна низька. Замовлення й зачети слати на адресу Українського Центрального Комітету в Кракові, вул. Зелена 26. — Відділ Шкільних Справ УЦК.

— ПОШТОВИЙ КУРС. Поштовий курс почнеться в половині січня 1941 р. Кандидатки, що рефлектували б на прийняття внесуть негайно прохання, звернене до Ґенераль-Діреκціон дер Дойтшен Пост-Остен у Кракові враз із життєписом, потверджений місцевим УДК чи Делеґатурою — усе в німецькій мові — до УЦК — Реферат Праці і Сусп. Опіки у Кракові, Зелена 26/7. Речинець вступного іспиту та курсу буде поданий в пресі.— Керманич Реф. Праці і Сусп. Опіки УЦК.

— 1.181 ГОДИН ЛЕТУНСЬКИХ АЛЯРМІВ. Урядово подають в Лондоні, що повітряні алярми в 1940 р. тривали в Лондоні 1.181 годин.

— АРЕШТУВАННЯ В ІНДІЇ. Англійська поліція арештувала голову конгресової гіндуської партії Мавляна Абулькаляма Азада.

— 4 І ПІВ МІЛІОНА ЧУЖИНЦІВ В АМЕРИЦІ. У Злучених Державах П. А. відбулася реєстрація всіх чужинців, що не мають ще американського громадянства. Зголосилося 4 і пів міліона чужинців, на 1 більше, ніж сподівалися. В самому Ню-Йорку живе 1 міліон чужинців.

— КАНАЛ ЧЕРНАВОДА—КОНСТАНЦА. Літом 1941 р. пічнеться праця при будові каналу Чернавода—Констанца, що лучитиме Дунай з Чорним Морем та скорочуватиме значно плавбу Дунаєм до Чорного Моря.

— БУРЕВІЙ В ЕСПАНІЇ. В цілій Еспанії шаліють нагальні бурі зі зливами. Рибальські човни не можуть виплинути з пристані, бо хвилі незвичайно сильні й високі. Внаслідок сильного морозу сніг на вулицях перемінюється в лід, що дуже утруднює комунікацію Залізнича комунікація в багатьох місцях здержана. В Альжесірас буря вирвала з корінням багато дерев, перевернула ліхтарні, ушкодила дахи й комини.

Малий фейлетон

Втрачене щастя

Десь мені дорослому та ще й холостекові, без жінки, діточок захотілося ялинки. А все це через ті сентименти, настрої, спогади з діточих літ.

Та пропало!

Приніс я на Свят-Вечір до хати смеречку, прибив цвяхом до стола, сів і задумався. Треба ж чимось прибрати.

Повисував усі шуфляди, повитягав, що було, навіть ложку до черевиків і щіточку до зубів та всього було замало.

Тоді вхопив ножиці, кусень коліpового паперу, натяв янголів, янголиків, декілька звізд і став чіпляти. Здалибся ще скляні баньки... На щастя було у мене декілька порожних пляшочок з якихось ліків і вони заблестіли у ролі баньок.

Все це обкидав я ще пасками паперу, притрусив правдивим снігом (в кімнаті приморозок, то й не стопиться), почепив ще дві-три свічечки і сів вдоволений собою відпочивати.

Та втім вдарив себе в чоло:

— Як можна було забути — Ялинка без солодощів — це ж посміховище. Пуста форма без змісту.

Метнувся я до одної шафи, до другої, наново повисував усі шуфляди, перевертаю, шниряю, нічого. Зневірений пробую ще рукою по шафі і щось шорохнуло. Якась торбина. Втираю, а це чоколядки на шлунок.

Врадуваний позакручував я чоколядки в бібулки, гарно понатинав беріжки і почепив. Хай радуються очі, їх і так ніхто не їстиме.

— От, коби так Ірчик кохана побачила цю ялинку, — міркую, — напевне вцілувала б мене за стільки фантазії.

На другий день під церквою, ще й добре не сказав до Ірчика «Христос Раждається», а вже й про ялинку.

Ірка сіяла на радощах:

— Що ви кажете — справді ялинку маєте?

— Ще й яку, — відповідаю, — коли ласка, зайдіть вечором подивитесь.

— *Прекрасно — так сьогодні о шостій.*

А ввечорі — стук, стук — це Ірчик...

Садовлю її на кріслі, засвічую ялинку, оповідаю, сиплю дотепами. Ефект повний. Ірчик захоплена ялинкою... но й мною.

Та мабуть від снігу повіяло холодом. Ірчик дістала дрощів. Але я зразу до кухні по чайок. Забарився я там хвилин десять, двадцять.

Вертаюсь із підносом і мало не обімлів: Мій Ірчик найспокійніше в світі халасує чоколядки з ялинки.

Кинувсь я до неї, вириваю з рук, кажу виплювати з уст. Та ледви чи це на що здалось. Встигла вже проковтнути з десять штук.

Я в розпуці. — Ах, Ірчик, чого ти накоїла, Хто ж вигадав таке їсти: Сьогодні чорт зна що можуть загорнути в папірець. Напийся швиденько чайку!

Випила Ірчик одну склянку, випила другу й я успокоївсь.

Починаємо колядувати.

Проколядували одну, другу, третю колядку й я успокоївся. — Ет. — думаю — певне нічого їй не буде — чоколядки довгенько пролежали то й звітріли.

Та нараз при словах «даруй літа щасливії тому господарю» Ірчик побліділа як полотно і стала витись у судорогах. Далі то вже і не питайте, що було.

На другий день я дістав післанцем записку:

«Забудьте про все, що нас вязало. Від нині ми чужі, більше не знаємось!»

Так то через свій сентимент, через спомини дитячі втратив я раз на все щастя...

Щ и п а в к а.

Стипендії для середньошкільної молоді

Щоб прийти з допомогою молоді, що студіює в середніх школах, призначив УЦК певну скількість стипендій для учнів гімназій, фахових шкіл, семінаря та педагогічного курсу.

Петенти — в першу чергу ті, що приміщені в бурсах, внесуть прохання про стипендію до УЦК — Реф. Праці і Сусп. Опіки, Краків, Зелена 26/7.

В проханні слід подати місце замешкання батьків, родинний стан, в тім дітей нижче 16 літ, майно згл. місячні доходи та свою точну адресу. Прохання мусить бути потверджене дирекцією гімназії чи фахової школи відносно пильности та поведення учня та управою бурси, якщо петент мешкає в бурсі. Крім цього слід залучити посвідку УДК згл. Делеґатури, на терені якої мешкають батьки, відносно маєткового стану батьків.

Прохання про стипендії, слід переслати найдальше до кінця січня 1941 р.

Керманич Реф. Праці і Сусп. Опіки УЦК.

Зі спорту

ПІНҐ-ПОНҐ У ХОЛМІ

Під сучасну пору в Холмі почались внутрішні розгривки за першенство Куріня Молоді, Української Державної Гімназії й Української Технічної Школи. Мистецтва вже кінчаться. Заходом Проводу Куріня Молоді відбулась 29. грудня 1940 р. перша зустріч дружин Куріня Молоді й Української Державної Гімназії. Дружини виступили в неповних складах. Першу зустріч вирішила у свою користь сильніша і більш вирівнана дружина учнів гімназії. Дружина Куріня Молоді виступила в ослабленому складі без доброго змагуна Магуна. Крім того не було ще одного змагуна, так, що Курінь Молоді віддав одну гру воковером. Остаточно змагання покінчились вислідом 4:1 в користь учнів Української Гімназії. Поодинокі гри принесли такі вислiди (на першому місці змагуни гімназії):

1) Клодницький — Хромовський Ст. 21:14, 21:5
2) Сікорський — Білик 15:21, 10:21
3) Буштедт — Михалюк Олекс. 14:21, 21:15, 21:9
4) Васичнук — виграв воковером
5) Васильовський — Штуль Василь 21:14, 21:7

Гра назагал на доволі низькому рівні. Помітно було велике зденервування змагунів, що відємно вплинуло на рівень гри. З радістю треба привітати подібні змагання. Це доказ праці молоді навіть зимою в спортовій ділянці.

В. Васиченко.

——o——

Американська преса про німецькі налети

Ню Йорк. Згідно з вістками американських аґенцій, німецьке летунство розвивало в ночі на пятницю знову живу діяльність, що обхопила великі простори Англії. Ескадри німецьких літаків, згідно з тими вістками, надлітали над британським островом, зосереджуючи свої атаки на Лондон і ряд інших англійських міст. Найважчих втрат зазнали мабуть бодай дві дільниці британської столиці. Однак найстрашніші атаки — як повідомляють ті самі аґенції — звертались проти промислових округ осередньої Англії, де на одно місто впав цілий град бомб. Таксамо відбулась атака на м. Ліверпуль і два міста у Східній Англії, одно на півночі та одно на північному заході. Чим глибше у ніч, тим частіше повідомляли про атаки з різних міст Зах. Англії та з Південної Валії.

——o——

При всяких оголошеннях, що їх надсилають до Адміністрації для вміщення в часописах, треба надсилати одночасно належитість та подати, чи оголошення має бути вміщене в ЩОДЕННИКУ „Кр. Вісті“ чи ТИЖНЕВИКУ, чи, може, в ОБОХ часописах.

Хвилі грабунку заливають Англію

Штокгольм. — Серед англійського населення дуже тепер занепала мораль. Це в першу чергу торкається великих міст. Проте все багато говорять повідомлення, що наспівають з Лондону. Як про це останній раз повідомляли у пятницю, грабунки й крадіжи всюди на денному порядку. Про них день у день багато пишуть провідні органи англійської преси. У Менчестері міська управа мусіла зорґанізувати спеціяльну помічну службу, щоб побороювати крадіж пляшок з молоком. Тільки на протязі одного тижня у Менчестері вкрали 5.000 пляшок з молоком, що їх ставлять перед дверима поодиноких хат. Зразу поліція думала, що це молодь краде молоко, але ближче слідство виявило, що пляшки з молоком крала спеціяльно зорґанізована ватага злочинців, що пізніше дальше перепродувала молоко.

З Ліверпулю пишуть, що одна тільки поліційна станиця заарештувала від початку війни 600 осіб, що плюндрували корабельні майстерні. Такі грабунки збільшуються з кожною днинoю. Сприяє їм очевидно затемнення.

„Дейлі Гералд“ помістив повідомлення з Нової Зеляндії, що нема корабля, щоби його не обікрали у Ліверпулю.

Часопис „Дейлі Мирор“ писав на першому місці: **„Скрізь грабіжники“.** Він повідомив також і про те, що підчас бомбардування Мерсей Сайд дійшло там до **плюндрувань на велику мірку.** Таксамо з кожним днем збільшуються **плюндрування в Ліверпулі.** Майже в усіх більших англійських містах можна бачити підчас летунських атак у день і ніч як мужчини грабують товарі, що були за побитими виставами. Щоденник „Дейлі Скеч“ приніс 21. XII. вістку, що у Кавентрі поліція приловила 6-ох хлопців у віці від 11—16 літ, що плюндрували. Дальше ще 3-ох хлопців й одна дівчина призналися, що вони також грабили. Один 11-літній хлопець признався, що він пограбував 11 знищених домів. Англійська поліція устійнила, що після знищення Кавентрі **сотні** професійних злочинців приїхало з Лондону, щоб звідтам привезти більшу добичу.

Німецькі атаки на Англію

Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Берлін, 4. І. — В Південній Англії заатаковано успішно одне летовище. Нічю сильніші ескадри німецьких боєвих літаків заатакували Брістоль, де спричинили великі пожежі й вибухи. Ворожі літаки скинули запальні бомби на 4 міста Північної Німеччини. Шкоди незначні. Зістрілено 2 анґлійські літаки. Пропав 1 німецький літак.

Берлін, 5. І. — Німецьке летунство збомбардувало Евенмавт і інші важні військові обєкти в брістольському каналі. Ворожі літаки скинули бомби, що спричинили незначні шкоди.

Берлін, 6. І. — Одне німецьке підводне судно затопило 20.600 тон ворожих торговельних кораблів. Німецькі літаки бомбардували важні обєкти Південної Англії. Біля Спетґенду поцілено бомбами й затоплено ворожий корабель 3.000 до 4.000 тон. Обкидано запальними й розривними бомбами Лондон та фабрики, залізничі уладження й летовище в Південній Англії. В ночі на 6. І. збомбардовано знову Лондон. Ворожі літаки намагалися налетіти зайняті терени, одначе протилетунська артилерія їх прогнала. Два ворожі бомбовики впали до моря недалеко французького побережжя.

Берлін, 7. І. — У знижених летах заатаковано важні військові обєкти в Південній і Середній Англії. На одному летовищі знищено багато літаків на землі. Обкидано Лондон, одну хемічну фабрику та залізничі уладження. Зістрілено запорові бальони, що згоріли. Далекострільні гармати обстрілювали ворожий корабель в Каналі. Ворог не налітав на терени Німеччини.

Берлін, 8. І. — Одна німецька моторівка затопила біля гирла Темзи ворожий торговельний корабель містоти 2.500 тон, що плив під сильною охороною. Німецькі літаки обкидували запальними й розривними бомбами Лондон, летовища, залізничі уладження й фабрики в Південній і Середній Англії. Вони обстрілювали літаки на землі та важко ушкодили одну хемічну фабрику. Один німецький літак затопив ворожий мінолов. Зістрілено один ворожий літак.

Берлін, 9. І. — Не зважаючи на непогоду німецькі літаки перевели низку сміливих атак на Південну й Східню Англію. Один боєвий літак поцілив влучно двома бомбами з висоти 100 м. фабрику моторів біля Кавентрі. Важкий бомбовик збомбардував ворожий озброєний торговельний корабель містоти 10.000 тон, що згорів. На південно - східньому побережжі Англії збомбардовано табори військ. Ворог в ночі на 9. І. скинув на північно - західньому побережжі Німеччини запальні й розривні бомби на замешкані дільниці. Було 11 вбитих і 14 ранених.

Листування Адміністрації

Вп. Сахрин Володимир — Венгрів: Довг за XI. 3,50, а за XII. 6 зол.

Вп. Сахрин Олекса — Замость: Довг п. Пирога виносить за XI. 4 зол., за XII. 5 зол. — Надісланих 3,50 зачислюємо на тижневик.

П. Т. Управа волости — Сенніца Рожана: За XI. місяць (3 прим.) 3 зол., за XII. м. — 6 зол., а за три прим. тижневика від 1. XII. 10,50. Остає ще 0,50 на щоденник або тижневик.

Вп. Вацик Мирон — Ряшів: Заплачено до 20. 5. 1941.

Вп. Похмарська-Драган — Оріхів Старий: Заплачено до 15. XI. 1940.

Хв. Просвіта — Скопів: Довг за XI. 2,50 зол., за XII. 5, зол.

Вп. Стиранка Ол. — Великополе: Часопис висилаємо від IV. 1940. Отже за VI: 3.50 зол., за VII: 3.50 зол., за VIII: 3.50 зол., за IX: 3.50 зол., за XI: 6.— зол. Ті всі вплати є, але й залеглість не вирівнана.

Вп. Комарчевський Т. — Гічва: Заплачено до 20/II. 1941.

Вп. Хмара І. — Торн: По кінець 1941 р. треба надіслати 20.50 зол. Адресу змінили.

Вп. Головецький І. — Острово: „Малі Друзі“, „Іл. Вісті“ заплачені до кінця VI. 1941 р. За „Кр. Вісті“ по кінець червня 1941 треба надіслати ще 11.90 зол.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво“, Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова“ під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag“ G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei“, Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79